

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXVII. Electo de Nankim præcipitur, ut ante consecrationem juramentum
emittat ad formam Constitutionis supra positæ num. 59. 3. Decembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

LXVII.

Electo de Nankim præcipitur, ut, ante consecrationem, juramentum emittat, ad formam Constitutionis supra positæ num. 59.

Dilecto Filio, Francisco de Sancta Rosa de Viterbio, Electo de Nankim in Indiis Orientalibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Provisio facta Ecclesie de Nankim.

NUPER NOS, in Consistorio nostro secreto, Ecclesie de Nankim, cui bo. mem. Emanuel de Jesu Maria ultimus illius Episcopus, dum viveret, præsidebat, per obitum ejusdem Emanuelis Episcopi extra Romanam Curiam defuncti, Pastoris solatio destituta, de persona tua, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalibus ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de Fratrum nostrorum consilio, auctoritate Apostolica providimus, Teque illi in Episcopum præfecimus, & Pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesie de Nankim Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo; prout in nostris desuper super plumbæ expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Nunc autem Pastoralis officii nostri esse ducimus, Tibi injungere, prout auctoritate præfata tenore præsentium injungimus, quod, antequam munus Consecrationis suscipias, juramentum illud, quod Missionarii omnes in Sinis degentes jam emisissent, hoc est de fideliter, integre, & inviolabiliter observando præcepto, ac mandato super Ritibus, & Cæremoniis Sinesibus in Constitutione felicis recordationis Clementis Papæ XI. Prædecessoris nostri die XIX. Martii MDCCXV. hac de re edita, & in nuperâ Constitutione nostra, quæ incipit: *Ex quo singulari*, confirmata, contento, similiter emittere, ipsumque juramentum tua subscriptione, & sigillo munitum, vel saltem authenticum illius exemplum, ad Nos quantocitius transmittere omnino tenearis. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Forma autem juramenti, quod præstabis, hæc est: *Ego Franciscus de Sancta Rosa de Viterbio Electus de Nankim, præcepto, & mandato super Ritibus, & Cæremoniis Sinesibus in Constitutione pia mem. Clementis Papæ XI. die XIX. Martii MDCCXV. hac de re edita, qua præsentis juramenti formula præscripta est, contento, ac mihi per integram ejusdem Constitutionis lecturam apprime noto, plenè, ac fideliter parebo, illudque exactè, absolute, & inviolabiliter observabo, & absque ulla tergiversatione adimplebo, atque pro virili enitar, ut à meis subditis, aliisque, quorum cura ad me in munere meo spectabit, quantum in me erit, similiter observari, & adimpleri curabo: Ac insuper, quantum in me est, nunquam patiar, ut Ritibus, & Cæremoniis Sinesibus in Literis Pastoralibus Patriarchæ Alexandrini Macai datis die IV. Novembris MDCCXXI. permisse, ac à Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIV. damnata, ab eisdem subditis ad praxim deducantur; Si autem (quod Deus avertat) quoquomodo contraxerim, toties, quoties id evenerit, penis per præfatas Constitutiones impostis me subiectum agnosco, & declaro. Ita, tactis Sacrosanctis Evangeliiis, promitto, voveo, & juro; sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Ego Franciscus de Sancta Rosa de Viterbio Electus de Nankim manu propria.*

Præceptum præstandi juramentum & transmittendi ad Sedem Apostolicam.

Formula juramenti.

Dat. die 3.
Dec. 1742.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Decembris MDCCXLII. Pont. Nostri Anno III.

D. Card. Passioneus.

De Concurſu, & Examine habendo pro Parochialium Ecclesiarum collatione: De appellationibus ab irrationabili Ordinarii judicio admittendis, vel rejiciendis.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM illud semper plurimum formidaverit Ecclesia Catholica, ne indignis quibusque, & extra sacerdotale meritum constitutis, Cura animarum, & Dominici Gregis custodia crederetur; quia totius Familie status, & ordo nutat, si quod requiritur in corpore, non invenitur in capite: Hinc Canonicis sanctionibus, ac præsertim Sanctæ Tridentinæ Synodi Decretis providè consultum est, regimen Ecclesiarum Parochialium iis esse committendum, quorum omnis ætas à puerilibus exordiis ad perfectiores annos per disciplinam Ecclesiasticam stentia ita cucurrisset, ut de illorum supra alios provectione, ac potiori doctrinæ, morum, ac diuturni laboris suffragio, nefas esset dubitare. Quia verò pernicioſa apud plurimos opinio sensim invaluit, Tridentini Decretis non præscriptam esse Dignioris electionem; sed caveri tantummodo, ne Indignis Ecclesie Parochiales, aliaque Beneficia, quibus Cura imminet animarum, conferrentur; San. mem. Innocentius XI. Prædecessor Noster erroneam doctrinam à vera, & sincera Patrum mente longius defleſcentem damnavit, & edocuit, quàm prudens, ac diligens esse debeat Pastoralis Officii dispensatio.

§. 1. Ad tramites idcirco ejusdem Sanctæ Synodi, usu receptum est, occurrente Parochialis Ecclesie vacatione, quæ liberè ab Ordinario conferenda sit, Concurſum institui, ut, habitâ in eo de cujuslibet ætate, moribus, doctrina, & sufficientia, solerti inquisitione, Episcopus eligat quem cæteris magis idoneum judicaverit.

§. 2. At quia contingere quandoque potest, quod favore, vel gratiâ, vel minus æquo judicio, minus digni Dignioribus præponantur; Sa. me. Pius V. Noster Prædecessor, ne quid in hujusmodi electione esset inordinatum, atque præposterum, editâ saluberrimâ Constitutione, licere voluit injustè in Concurſu rejectis, interpositâ ad Metropolitanum, vel Episcopum viciniorem, vel Sedem quandoque Apostolicam appellatione, Præelectum ad novum examen provocare, & Ecclesiam alteri non ritè collatam, novo factò meritorum periculo, si ita jus esset, vindicare. Et ne frivola appellationis distigio locus esset, providè ibidem cautum est, dictæ appellationi in devolutivo tantum deferri oportere, non suspensâ, aut quoquo modo retardatâ Præelecto ab Ordinario Parochialis Ecclesie possessione.

§. 3. Consultissimæ hujusmodi leges eum in finem institutæ, ne in tanti momenti re impediti magistris, novi antiquis, rudes præferantur emeritis, violatæ sunt hominum fraude, & malitiâ, ipsâ medelâ vultus exasperantium. Sæpiſsimè enim rejecti ab Ordinario, dictæ Constitutionis obtentu, in vocem Appellationis facile prorumpere, & minus legitimâ concurrente causâ, Electos ab Episcopo ad novum examen provocare consueverant; illosque præterea, relicta Gregis, & Ecclesie custodia,

LXVIII.

Ecclesie, Concil. Tridentini, & Sedis Apostolicæ mensura dignioris electionem ad curam animarum.

Ecclesie Parochiales per concurſum providendæ.

Appellatio ab irrationabili jud. Ep. à Pio V. permitti in devolutivo.

Abusus hujusmodi appellationum.